

19.44x19.98	1	3	עמוד	כיורן חדש גמלאים	02/12/2018	66436277-1
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

שלא ייגמר לעולם – החיים כגמלאית

מאת: בתיה שרייבמן ופנינה שחק

"שלא ייגמר לעולם" זה המוטו בחייה החדשים, החיים כגמלאית, של מיכל כהן. מיכל נולדה בשנת 1952 בחדרה, ולא עזבה אותה עד היום. משפחתה שהגיעה מרומניה, הייתה משפחה ציונית מכובדת וסבתה של מיכל הייתה נציגה בקונגרס הציוני הראשון בהנהגתו של בנימין זאב הרצל. המשפחה, בת חמשת הילדים, עלתה לארץ לפני קום המדינה. מיכל למדה בחדרה והייתה בתנועת הנוער העובד והתגייסה לנח"ל. לאחר זמן מה החליטה לשנות כיוון וביקשה לעזוב. "לאן הפנו אותך?" שאלנו, "אה, הגעתי לצנחנים למדתי קיפול מצנחים ולשמחתי הרבה למדתי גם לצנוח וענדתי בכבוד כנפי צניחה".

מיד אחרי שמיכל השתחררה מהצבא, נישאה והחלה לעבוד במלון דן קיסריה. לימים כשעזבה את חדרה לאילת לשלוש שנים בעקבות בעלה, שהיה מפקד בחיל הים, המשיכה לעבוד במלונאות. ארבעת ילדיה נולדו באילת ותקופה זו זכורה למיכל כאחת התקופות היפות בחייה.

כשחזרה מאילת החלה לעבוד במפעלי נייר עד הפרישה מחיי העבודה. אך מיכל היא לא טיפוס של מנוחה, בתוך שיגרת חיי המשפחה והעבודה תמיד מצאה זמן לחוגי יצירה טיולים וספורט. למיכל ולבעלה יוסי תשעה נכדים, וכשהיא לא עסוקה איתם עולמה מלא בפעילויות שונות ומהנות. הספורט תמיד היה בחייה ממכוני כושר ועד רכיבת שטח באופניים. מיכל רוכבת עם חברים ארבע פעמים בשבוע ולא מזמן רכבו בהפינג "סובב תל אביב". פעם בשנה הקבוצה יוצאת לרכיבת אופניים בחוץ לארץ.

תוך כדי השיחה מיכל נזכרת: "כשהייתי קטנה מורתי המליצה להתכתב באנגלית עם חברים לעט. עשיתי זאת בשמחה רבה היות והייתי סקרנית ללמוד על אנשים ותרבויות שונות. התכתבתי עם אנשים מיפן, הודו, הולנד ועוד, ולא תאמינו עם חלקם נשארתי בקשר עד היום ואנו נפגשים מדי פעם. כנראה הכיף של מפגשים עם אנשים לא חלף והקמתי קבוצה של שש-עשרה נשים הנפגשות

מיכל הצנחנית

פעם בשבוע. התחלנו שתי נשים בסריגת הנאה ולאט לאט נוספו עוד, מהסריגה עברנו לחוג ימי הולדת ולטייל בארץ ולבקר במוזיאונים ותערוכות. את כל המפגשים אני מצלמת ומתעדת באלבומים בתענוג גדול. דרך אגב לקבוצת הנשים קוראים 'הקצ'קס' שזה אומר הרבה קשקשת בין לבין..." טוב אנחנו כבר עייפות מרוב הפעילות שלה ומבינות שאין יותר פעילויות, "טוב, אתן טועות אני גם פעילה בפייסבוק ומפיצה את כל הפעילויות שלנו בתמונות ובסיפורים

וראה זה פלא אנשים מתקשרים ומודים לי על הרעיונות הנהדרים ולפעמים בדרך זו אני מגלה בני משפחה רחוקים שהקשר שנותק התחדש. ורגע... לא סיימתי, אני פעילה מאוד בנושאים חברתיים הקורים במדינה ומשתתפת פעילה בהפגנות רבות בנושאים אלה נוסעת עד קצות הארץ. אני ובעלי מנויים לקונצרטים תיאטרון והרצאות בנושאים שונים ונוסעים יחד לטיולים בארץ ובחו"ל."

לסיום, מה את מאחלת לעצמך לשנים הבאות?

"קודם כל בריאות – אני רוצה לטייל במזרח ולהכיר עוד מקומות ותרבויות וכמו שקראתן לכתבה "שלא ייגמר לעולם".